

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Ndc/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 6917200212
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Eva Sakálová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6917200212.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Sociálnej poisťovne, so sídlom v Bratislave, 29. augusta 8 a 10, IČO: 30 807 484, proti žalovanému O., bývajúcemu v O., zastúpeného JUDr. Milotou Ferenčíkovou, PhD., advokátkou v Malom Čepčine 5, o náhradu škody vo výške 18 307,32 eur, vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 13 C 2/2017, o návrhu žalovaného na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 13 C 2/2017 Okresnému súdu Martin n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh žalovaného na prikázanie sporu inému súdu podľa § 39 ods. 2 C.s.p. z dôvodu vhodnosti. Žalovaný svoj návrh odôvodnil tým, že veľmi ťažko znáša návrat na miesta dopravnej nehody, kde došlo k úmrtiu, má problémy zžiť sa so vzniknutou situáciou a každá návšteva rodiska mu pripomína tieto bolestivé okamihy. Spor žiadal prikázať Okresnému súdu Martin, v obvode ktorého má prihlásený trvalý pobyt.

2. Žalobkyňa s návrhom na prikázanie sporu Okresnému súdu Martin z dôvodu vhodnosti nesúhlasila. Uviedla, že predpokladom prikázania sporu inému súdu v zmysle § 39 ods. 2 C.s.p. je existencia okolností umožňujúcich hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu iným ako vecne a miestne príslušným súdom a možno k nemu pristúpiť len vo výnimočných prípadoch. Podľa jej názoru v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre takýto postup.

3. Podľa § 39 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresný súd Rimavská Sobota) a súdu, ktorému sa má spor prikázať (Okresný súd Martin). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

4. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva účastníka civilného procesu na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákona definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného procesu alebo jeho zrýchlenia. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

5. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia § 39 ods. 2 C.s.p. do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov účastníkov na oboch procesných stranách, pričom na pomery účastníka konania, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatných účastníkov konania. Podstatný význam má i stanovisko ostatných účastníkov konania. Pritom treba mať na zreteli výnimočnosť inštitútu delegácie veci.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že skutočnosti, ktorými žalovaný odôvodnil vhodnosť ním navrhovanej delegácie sporu, nevykazujú charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné jeho návrhu vyhovieť. Okolnosti psychického charakteru uvedené žalovaným nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom na prikázanie sporu inému súdu, nie sú totižto spôsobilé ovplyvniť hospodárnosť ani rýchlosť konania. Akceptáciou takéhoto návrhu by došlo k negovaniu procesných ustanovení zákona upravujúcich vecnú a miestnu príslušnosť súdov, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky bol povinný brať na zreteľ aj skutočnosť, že žalobkyňa s delegovaním sporu inému súdu prejavila nesúhlas.

7. Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C.s.p. a preto návrhu nevyhovel.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.